

Nejpozději do konce první poloviny 12.století stál v Načeradci na vysoké ostrožně , východně nad potokem Brodec kostel, jehož stavba svědčí o ambicích, s nimiž přistupoval jeho vlastník k osadě v sousedství.

První, písemná zmínka o kostele v Načeradci pochází z roku 1184, kdy zde stála obec a fara. Želivský Opat Jarloch ve své kronice zmiňuje, že v načeradském kostele bylo přes noc uloženo tělo zemřelého opata Gotšalka, který zemřel před první postní nedělí (18.února) při vizitaci v ženském klášteře Louňovicích pod Blaníkem. V Načeradci za něho sloužil následující den místní kněz Radslav mši sv.

Původní stavba byla slohu románského a měla zasvěcení sv. Václavu a Vojtěchu. Po požáru r.1278 byla pokryta stará lod' novým stropem a bylo přistavěno nové velké gotické presbyterium s pětibokým, šesti paprskovým závěrem, s bohatě

profilovanou žebrovou klenbou o třech polích a čtyřmi úzkými lomenými gotickými okny. Stavba byla provedena nákladem pánů ze Šelmberka podle latinského zápisu v načeradském misále.

Obnově kostela přispělo mimo jiné i odpustkové privilegium, které vydal podle tehdejšího zvyku pražský biskup Tobiáš z Benešova. Tobiáš z Benešova v této době zřejmě krátce spravoval načeradský majetek, neboť jeho původní držitelé, příslušníci rodu Vítkovů, se postavili ve sporu krále Václava II. s Vítkovci na stranu svých příbuzných.

Přestavěný, gotický kostel byl zasvěcen sv. Petru, rozšíření patronie o sv. Pavla je pozdějšího data. Chrám byl také opevněn, o čemž svědčí mohutná věžovitá bašta, či spíše pozůstatek tvrze čtvercového půdorysu, se střílnovým, dodnes zachovaným okénkem, která byla součástí opevnění.

Stála nedaleko kostela a je v pramenech poprvé doložena v roce 1250.

Šelmerští založili r.1365 při kostele kapli Všech svatých, z níž je pravděpodobně nynější sakristie. Svědčí o tom šelmerský gotický znak sviní hlavy, erb šelmerského rodu vytesaný do kamene, který je dnes zazděn z vnějšku v severní kostelní zdi.

V r.1375 jsou doloženy kaple sv.Václava, Vojtěcha, p. Marie a kaple s oltářem sv. Kateřiny. Označené kaple byly později při opravě kostela spojeny v nynější malý kostel, který tvoří druhou loď chrámu.

V letech 1359 – 1400 je zaznamenána působnost 6 kněží a farnost patří pod děkanát Trhový Štěpánov. Z této doby pochází doklady o hospodářské prosperitě vrchnosti i nižších, sociálních vrstev, neboť vzniká nadání a majetková darování k nově založeným oltářům.

V předhusitském a husitském období se v kraji rozšiřuje náboženská povrchnost. Běžně je používáno zařikávání a další pověrečné praktiky. Lidé i kněží podléhají pověrčivosti, která je spojována s pověstmi o mýtické hoře Blaníku. Obyvatelé se přiklonili k husitské víře a kostel je do r.1624 spravován kališnickým farářem.

V roce 1442 získává městečko Načeradec i s kostelem Mikuláš Trčka z Lípy a nastává konsolidace celkových poměrů. Načeradec je sídlem

děkanátu a do dnešní doby se zachovala zdobená, cínová křtitelnice z roku 1585.

Zvony , menší a větší, získal kostel v roce 1478 a r.1512 ulil zvonař Bartoloměj na Novém Městě pražském další zvon, zavěšený ve zvonici.

Po bitvě na Bílé hoře kostel vyloupilo uherské vojsko, které pobralo dražší mešní roucha a pozlacený kalich. Další plundrování pokračovalo v r.1639 císařskými vojáky. V té době zazdil načeradský farář do kostelní zdi stříbrnou monstranci, která byla znovu objevena až v r.1750.

V roce 1654 získal načeradský kostel varhany, které vyrobil měšťan Nového města pražského varhaník Pavel Rosol za 250 zlatých rýnských. V r.1677 bylo v kostele 5 oltářů a krypta donátorů, vybudovaná po pol. 16 stol. Přechem Dvořeckým. Z první poloviny 18 stol. pochází barokní oltář s obrazy sv.Petr a Pavel a Nanebevstoupení Páně. Barokní jsou i boční oltáře. Obraz sv.Kateřiny je z druhé poloviny 17. století.

V Načeradci je doložena tradice spolkového života, která vytvořila v druhé polovině 17. spol. tradici vánočních her , které byly předváděny v kostele a velikonočních her „Umučení a slavné vzkříšení Spasitele Ježíše Krista“, které se hrávaly u kapliček křížové cesty.

Na počátku roku 1900 žilo v Načeradci 2741 katolíků, 1 nekatolík a 80 obyvatel se hlásilo k židovské víře. V r. 1898 byla dokončena oprava zchátralého

kostela a byl založen spolek pro restaurování kostela, který měl 32 členů.

Během první světové války armáda zrekvírovala nejstarší dochovaný zvon z r.1482. Zachránit se vzhledem k nesporně umělecké kvalitě podařilo jen zvon z r.1512. Již r.1922-23 byly ze sbírek a za finanční pomoci Občanské záložny v Načeradci slavnostně zavěšeny nové zvony.

R. 1938 při příležitosti biřmování navštívil Načeradec kardinál Kašpar.

Během druhé světové války se situace se zvony opakovala, zachránit se podařilo pouze zvon „Karel“ ze staré zvonice.

Roku 1967 navštívil Načeradec arcibiskup Tomášek – příležitost biřmování.

Za podpory římsko- katolické farnosti Načeradec, obce a ministerstva kultury byly v l. 1996 -1997 restaurovány desky načeradského misálu z konce13.stol.

2. 4. 2016 navštívil načeradecký kostel pan kardinál Miloslav Vlk – příležitost požehnání.

